

Gerhard Nennius

**EPITHALA-||MIVM IN NVPTIIS CLA=||RISSIMI VIRI DAVIDIS || CHYTRAEI, ET
MODES=||TISSIMAE VIRGINIS MAR=||GARITAE FILIAE CLA=||RISSIMI VIRI
LAV=||RENTII SMIT SE=||NATORIS RO=||STOCHIANI.|| Scriptum || A Gerardo
Nennio Sledano professore || Artium et linguarum in Academia || Rostochiana
publico.|| Anno humanae salutis M.D.LIII ... ||**

Rostock: Dietz, Ludwig, 1553

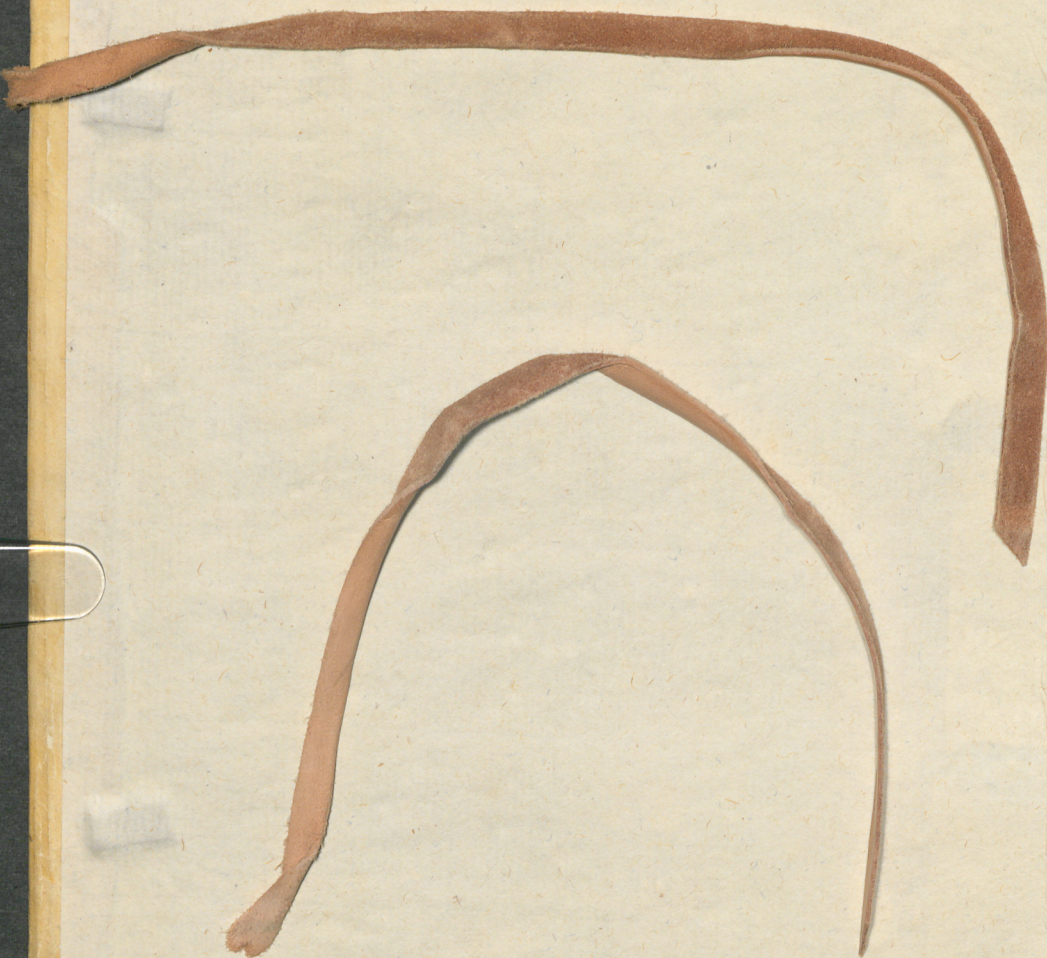
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn898703425>

Druck Freier Zugang

P. 82

MK-1364¹⁻⁹

3
EPITHALAMIVM IN NVPTIIS CLARISSIMI VIRI DAVIDIS CHYTRÆI, ET MODESTISSIMÆ VIRGINIS MARGARITÆ FILIÆ CLARISSIMI VIRI LAURENTII SMIT SENATORIS ROSTOCHIANI

Scriptum

A Gerardo Nennio Sledano professore
Artium et linguarum in Academia
Rostochiana publico.

Anno humanæ salutis M. D. LIII. Die
Nouem. 12. sole ingrediente in Sagittarium.

ROSTOCHII
Excudebat Ludouicus Dietz.

TOY AYTOY
Ad conuiuias nuptiales
Iambicum trimetrum.

EV S pater rerum creator omnium,
Hic quotquot estis hospites conuiuij
Præsentis, ostendit satis sibi pium
Connubium placere, dum dicens. Bonum
Non est hominem esse solum, Adamo coniugem
Euam dedit. Nam præter hoc quod coniuges
Se mutuo solantur, & piæ fouent,
Morbi graues, aut cum ingruit molestia.
Connubium DEVS tamen potissimum
Conseruat, instaurat, fouet donis suis,
Vt inde colligat suam hic Ecclesiam,
Nascantur inde posterij, qui prædicent
Illum, canentes hic perennem gloriam,
Vitamq; post hanc prædicent in secula.
Quis ergo conuiue optimi conuiuium
Hoc nuptiale non putet summo DEO
Placere plurimum, sacri hi quo coniuges
Iunguntur? ergo uos sacrum hoc gratum DEO
Placere uobis hospites ostendite,
Tota exhibite mente cuncti gaudium,
Sit Christus exemplum, qui matre cum suis
Interfuit quondam sacratis nuptijs,
Atq; edidit præclara signa gaudij.
Et uos mouete gaudium pium. DEO
Sic maximo munus pium præstabitis.

EPITHALAMION

MIVM IN NVPTIIS CLARISSIMI

Viri Davidis Chytræi & modestissimæ Virgini
nis Margaritæ Filicæ Clarissimi Viri Lauren-
tij Smith senatoris Rostochiani.

Scriptum.

A. Gerardo Nennio Sledano.

Empus erat quando radiantia sydera uirgo
Per tua luciuomos Phæbus agebat equos.
Cum liquidum celeri delata per æra lapsu
Constitit in medio nuncia Fama foro.

Et sua latuagis tum uocibus ora resoluens

A stanti populo talia uerba dedit.

Forte Dauid nuper geminas cum matre puellas

Vidit, & attonitum forma stupenda dedit.

Ni locus, ac habitus uetuisent dicere posset.

Hæ sunt cum docta Pallade, Iuno, Venus.

Dum stupet, et quæ sint dubitanti pectore quærit,

Maior enim dubium quærere Nympha facit.

En ferus, ut iuuenes semper comitatur euntes.

Eduxit pharetra tela Cupido sua.

Quæ postquam medio transegit corde Davidis

Gaudenti tales protulit ore sonos.

Non mea perpetuo uitabis tela Chytræ,

Suadeat hoc quamuis sæua Minerua tibi.

Leniet at uulnus medio tibi pectore factum

Quam cernis maior pharmaca Nympha ferens.

A 2

Pion n

Protinus exarsit succensus amore Chytræus
Virginis, ut tincto sulphure tæda solet.
Non secus ac Daphnen quondam flagrauit Apollo,
Aut Minoa sui prodiga Scilla patris.
Quid faciat? tacitum uenis exæstuat imis
Vulnus, quod cura nemo leuare potest.
Sæpius ingressus Nymphæ uultusq; recursat,
Quemq; habuit nitida fronte recursat honos.
Et grauis haudquaquam membris dat cura quietem,
Dum dormit uisæ uirginis ora uidet.
Heu quam difficile est dirum non prodere amorem,
Et quam non rutulans flamma latere potest.
Ille diu quamuis uulnus cœlauit & ignes,
Vulnera nam fuerat prodere tanta pudor.
Immensi tandem uiolentia cogit amoris
Æstus ut prodat pectoris ille sui.
Alloquitur Nymphen, quid non conantur amantes?
Talibus, ô uirgo quæ mihi sola places.
Te rogo blanda meis ardentibus annue uotis,
Sim thalami confors uirgo pudica tui.
Sim thalami confors, nec amantem despice, quamuis
Sit tua candidior corpore forma meo.
Corporis hæc nostri quæ sunt mala damna rependo
Ingenij magnis dotibus ipse mei.
Nam mihi ter trinæ præstantia dona sorores,
Omni quæ forma sunt meliora, ferunt.
Ista, tuo si me non dedignabere amore
Pegafidum donis clara futura, feres.
Forma perenne dedit non multis nomen & aurum,
Dona sed Aonidum nomina clara ferunt.
Nomina

Nomina clara ferunt toto uolitantia mundo,
 Et quæ longæua posteritate uigent.
 Quæq; uigent cum iam rutulans euanuit aurum,
 Versaq; in est cinerem candida forma putrem.
 Has ubi uirgo sui flammæ cognouit amantis,
 Tu meus aiebat mutuus ardor eris.
 Ista simul postquam gemino placuere parenti
 Verba, est coniugij spes data firma noui.
 Spes data coniugij, docti formosa Davidis
 Intraret thalamum Margaris ipsa pium.
 Tum tibi lenitum uulnus, licet æstuet intus,
 Sæuus Amor quod iam fecerat ante, David.
 Tela sagittiferi cum iam Chironis & arcus
 Chynthus efficiens secula multa, premet.
 Tum solito dabitur præclari more Davidis
 Margaris in thalamum confocianda pium.
 Sponsa igitur sponsus sponsi sponsaq; parentes
 Solennes tædas, & noua sacra parant.
 Sic ait & rupto uultus sermone reliquit
 Mortales medio nuncia fama foro.
 Protinus aspectu pleps hoc obmutuit omnis,
 Et cunctis toto corpore membra rigent.
 Sed mox non facilis capit admiratio uulgi.
 Huic dabitur coniunx Margaris ista uiro?
 Haud ego mirabar, quis enim miretur ineptæ?
 Quod dabitur docto splendida sponsa uiro.
 Sed potius summo sponsam gratabar amico,
 Coniugij tædas tantaq; sacra noui.
 Et cum pensarem solis secellibus errans
 Quæ gratus sponso munera digna feres?

A 3

Na

Nam decet, & par est aliquod des munus amico
Quo possis animum significare tuum.
Hæc ego dum dubio perpendo pectore mecum,
Astirrit en Clarius pieridesq; nouem.
Accedens propius Musisq; tacentibus ille
Diuino tales ædedit ore sonos.
Quid gemmas animo rutulum meditaris & aurum
Musarum iuuenis non abigende choro.
Hæc sunt, & si quid fuerit preciosius usquam,
Omnia uel quouis interitura modo.
Dent alij gemmas, fului dent munus & auri,
His dare qui sponso non meliora queunt.
Tu magis his dones præstantia munera, quæq;
Longæuæ laudem posteritatis habent.
Tu sponsum uario celebres & carmine sponsam,
Et quæ coniugij iam noua sacra parant.
Perpetuamq; pijs famam uirtutibus addas,
Quam nulli possint diminuisse dies.
Ista decent sponsum prestantem dona Dauidem,
Munera formosam Margarin ista decent.
Vulgus amat quæ fert terrestria munera Pluto,
Munera Chytræo uulgus & illa ferat.
Tu colis Aoniæ cælestia numina fontis,
Cælica te sponso munera ferre decet.
Si tibi non faciles fuerint in carmina uires,
Ut nequeas digna uerba sonare lyra,
En quæ me Clario referent dictante Camænæ,
Ut poteris paucis ista notato modis.
Dulcia quæ referent sacre modulamina Musæ,
Hæc sponso docto munera digna dabis.
Sic ait.

Sic ait, ex oculis renuesq; recessit in auras
 Aoniæ solitas mox aditurus aquas.
 Quæ cecinit Clarius, quæ sacra carmina Musæ
 Tradiderant, mitto doctæ Chytræ tibi.
 Vox erat Aonidum placido dulcissima cantu,
 Qualia non totus carmina mundus habet.
 Hæc ego conscripsi, diuinos ordine cantus
 Mortali ut licitum commemorasse fuit.
 Hæc ueluti paruum sint summo munus amico
 Carmina iudicio missa legenda tuo,
 Si qua meis, ut erunt, scriptis uitiosa notabis,
 Non hic Musarum, sed meus error erit.
 Me tamen haud nimium dices peccasse, quis usquam
 Ex omni semper parte beatus erit?
 Vt cunq; istud erit, gratanti pectore sumes
 Inditia hæc animi qualiacunq; mei.
 Has Musas Tyrio quamuis non murice comptas
 Sume, sinas comptas inter habere locum.
 Cum reliquis lætæ celebrent pia gaudia pompæ,
 Veste licet trita, uersicolore tamen.
 Ornantur graciles distincta ueste puellæ,
 Diuersusq; color sæpe uenustat aures.
 At Clario quæ sint, audi, dictante locutæ
 Veste nouem comptæ uersicolore Deæ.

APOLLO.

NOs Deus omnipotens immensi conditor orbis
 Diuina propriæ donauit imagine formæ.
 Illius in nobis uelut ut splendescit imago,
 Sic quoq; stelligeri diuina palatia cœli,

Quam

Quantaq; sit quondam nobis data gratia Patris
Cœlestis, memori uoluamus pectore semper.
At cum sint homines primorum labe parentum
Effecti fragiles, minime sua munera sponte
Præstant, qui moneat miseros doceatq; requirunt,
Clarq; diuinum monstret per sydera callem.
Excitat inde Deus cœlesti flamine claros
Heroas, rectè ducant qui tramite plebem
In sacra stelligeri tendente palatia regni.
Est tuus ex horum numero præclare uirorum
Sponse pater. Miserum quo non uigilantior alter
Instituit populum. Sancti uestigia Mosis
Rite sequens superi præcepta uerenda Tonantis,
Sacra rudi populo nec non mysteria pandit.
Officio sanctis possit certare prophetis,
Quæ par est loquitur, facit haud persona timorem.
Quæ loquitur sentit, quæ sentit pectore, dicit.
Esse uiro tali, tali genitore creatum
Est aliquid certè, cœloq; agnatius ipsi.
Nos quoq; uult idem stellantis rector Olympi
Consilij rectis, & legum uiuere norma.
Hanc qui distribuunt rectè populoq; ministrant
Semidei & ualtæ dicuntur numina terræ
Est tuus ex horum numero formosa uirorum
Sponsa pater præstans Laurentius ore disertus.
Hic sacra Pegasei celebrauit flumina fontis,
Et pia perdidicit ueterum monumenta sophorum.
Vnde etiam nomen retinet titulumq; Magistri.
Est igitur nuper populo suadente Senator
Electus merito, nec fictè publica curat.

Hæc

Hæc DEVS haud dubio iunxit connubia summus.
 Sponsi sancta pio curæ est Ecclesia patri,
 Sponsæ sed docto Respublica tota parenti
 Est studio. Quis non connubia talia laudet?
 Sponsa simul sponsus, sponsi sponsæque parentes
 Excipiant placidè quos hic gratamur honores.

CLIO.

VOs matres etiam nouæque nuptæ,
 Et sponsi probitate ubique claræ
 Matronas alias pudore casto,
 Vita, moribus & pia loquela
 Tam longe superatis, ut mariti
 Cunctos exuperant uiros probata
 Vita, muneribus chori noueni,
 Necnon consilio, pijsque factis.
 Tu sponsæ genetrix nouæ pudica
 Es rarum fidei, & sacrum iugalis
 Exemplum: tibi quas habet sacratum
 Musis Rostochium licet pudicæ
 Hanc donant mulierculæ coronam.
 Castam Penelopen probet uetustas,
 Laudet sulpitiam fide probatam,
 Vxoremque prioris Africani.
 Et quondam tibi porciam iugalis
 Lecti Brute datam probo marito
 Consortem. Memoret simul uetustas
 Matronas alias fide probatas.
 Te sponsæ genetrix nouæ pudica
 Laudet Rostochium, & tuas sorores

B

Binas

Binas, Consulis ære Boldeuani
 Pollentis sociam, simulq; Iani
 Andream, pietate qui est Senator
 Clarus, consilio ualensq; sano.
 Te clari genetrix uerenda sponsi.
 Quid multis memorem satis superq;
 Notam? quis dubitet uiro Magistro
 Tanto te superare sanctitate
 Matronas alias? legis diesq;
 Et noctes superi libros Tonantis.
 Hinc uitæ pia percipis gerendæ
 Præcepta, exuperas piâmq; Saram
 Et quam splendida sanctitas Elisam
 Commendat, simul & Prophetæ
 Quas sacri memorant fuisse sanctas.
 Tu sponsi genetrix ad esto, sponsæ
 Mater cum gemina ueni sorore,
 Et sponso date, consecrate sponsam.

EVTERPE.

QVis te sponse Dauid celebrâs laudauerit unquam
 Voce decente satis?
 Quis tua facta canet longè clarissime sponse
 Conueniente lyra?
 Me miseram quam ingens inopem me copia reddit,
 Mecq; tacere iubet.
 Hic uario ingenij præcellit munere clari,
 Consilioq; graui.
 A primo Clarij celebrauit Apollinis æuo,
 Aonidumq; sacra,

Alta

Alta Medusæi conscendit culmina montis,
 Pegaseosq; lacus.
 Et labra diuino perfusa liquore rigauit,
 Poclaq; larga bibit.
 Hinc didicit ueterum diuina Poëmata uatum,
 Historiasq; simul.
 Hinc illi suauis facundo pectore linguæ
 Verba diserta fluunt.
 Dicitur in Pyllo uel qualis gratia linguæ
 Ante fuisse sene.
 Sic fluit Hyblæis sermo gratissimus apto
 Dulcior ore fauis.
 Hinc tenet & Solimam pariter linguamq; Pelasgam
 Doctius ore loqui.
 Hinc tenet astriferi distantia climata cœli,
 Astratq; cuncta poli.
 Hinc tenet & quotquot monstrata Geometra tradit,
 Pythagoræq; notas.
 His tamen est cunctis multo præstantius illud,
 Et magis astriferum.
 Euoluit superi mysteria cuncta Tonantis,
 Hæc aliosq; docet.
 Saluificiq; simul præcepta salubria Christi,
 Nouit, & illa docet.
 Hunc sponsum cupide complectere Margaris uxor,
 Dilige sponsa uirum.
 Sedulus euoluit dum scripta salubria Christi,
 Quæq; tenet Sophia.
 Dilectæ didicit sophia monstrante maritum
 Coniugis esse pium.

THALIA.

Nunc iuuat laxa resonare uoce
Carmen, & iustus procul amouere,
Lata si quondam cecini canoro
Carmina plectro.

Sola cur nolim fidium sonoros,
Cuncta cum lætum resonent triumphum
Oppido toto, pariter triumphans
AEdere cantus?

Virgines inter dominans pudore,
Gratia, lingua, facie modesta
Cæteras Nymphas noua sponsa uincit
Margaris omnes.

Quanta sit pulchræ facies, decensq;
Forma iam nuptæ, roseo colore
Quam genæ totæ niteant, referre
Cura laborq;.

Hanc sua mallet Paris & Læna
Intuens coram nitidam figuram
Huïus, & longè foret hæc Leandro
Gratior Hero.

Hæc suam Daphnen radians Apollo
Nolit inspecta. Facilisq; Lædam
Iupiter, quamuis dominans sit inter
Læda puellas.

Quanta sit sponsæ pietas referre
Haud queo paucis, pietas in illa
Tanta resplendet fuit haud in ulla
Quanta puella.

Est

Est & in uultu grauitas pudico,
Sic licet risu grauitas decenti
Mixta, Sunt mores placidi, loquelam
Ornat honestas.
Hanc Dauid sponsam placido Chytræ
Sponse complexu foueas, sinuq;
Virgo Chytræum foueas amante
Sponsa Dauidem.
Tarda sic uobis ueniat senectus,
Nestoris qualis fuit, aut Sybillæ.
Atq; fœlicis numerate multa
Pignora lecti.

MELPOMENE.

Dexter uenito coniugator coniugum,
Dexter uenito Hymen precor.
Dexter ueni, nec nuptias has tardior,
Pias recusa amantium.
Myrthi comas ornato floribus, ueni
Venito Hymen ad nuptias.
Sacratus est dies praesens tibi, ueni
Venito Hymen ad nuptias.
Adfer decens has nuptias melos, ueni
Venito Hymen ad nuptias.
Tu flammeas latus moue faces, ueni
Venito Hymen ad nuptias.
Placere declara hoc tibi sacrum, ueni
Venito Hymen ad nuptias.
Quod te decet moueto gaudium, ueni
Venito Hymen ad nuptias.
Sine

Sine te ratae sunt nuptiae nunquam, ueni
Coniunge Hymen hos coniuges.
Haud est thorus quem non beas foelix, ueni,
Coniunge Hymen hos coniuges.
Tu glutinas mentes amantium, ueni
Coniunge Hymen hos coniuges.
Fugas procul uagas libidines, ueni
Coniunge Hymen hos coniuges.
Reddis maritum coniugi gratum, ueni
Coniunge Hymen hos coniuges.
Reddis maritam coniugi gratam, ueni
Coniunge Hymen hos coniuges.
Sponsus uocat te uoce amabili, ueni
Coniunge Hymen hos coniuges.
Te sponsa uerbis blandulis uocat, ueni
Coniunge Hymen hos coniuges.
Hymen sacer ueni, ueni sacer ueni,
Venito Hymen ad nuptias.
Inuolue flammeo caput sponsae, ueni
Inuolue flammeo caput,
Hoc integri pudoris admonet, ueni
Inuolue flammeo caput.
Venito Hymen, uenito Hymen, uenito Hymen
Coniunge Hymen hos coniuges.

ERATO.

Venus creatrix omnium,
Venus uoluptas coniugum
Adsis tuo cum filio,
Nechas recusa nuptias.
Iam

Iam forte agris in Thracijs
 Martem tuo foues sinu,
 Sit iam modus, desit mora,
 Hæ nuptiæ haud moram ferunt.

Relinque Gnydon, uel focos,
 Quos nunc habes, desit mora,
 Accede prompta. Non leuem
 Hæ nuptiæ ferunt moram.

Natus sagittas adferat
 Pares acuta euspide,
 Vt par amor sit coniugum,
 Nec ulla sit diuersitas.

Et non uelut Daphne fugit
 Auerfa amorem, Apollinem
 Sed urit ignis anxie,
 Dum nullam amoris fert moram.

Sic hic uel illa coniugis
 Non perferat consortium.
 Tantum malum Venus tuo
 Cum filio auerte optima.

Adsis Venus foelix. duos
 Nequicquam Hymen coniunxerit,
 Nidulce tu iuues opus,
 Nuptisq; lectum consecres.

Diana uouit uirginem,
 Pallasq; non obtemperat
 Tibi, nouem nos uirgines
 Musæ piæ manebimus.

Tandem Venus regnum tuum
 Isto modo decreuerit

Quis

Quin tu tuam uolens opem
Petentibus comunicas.
Te coniuges isti petunt,
Hos casto amoris uinculo
Coniunge, sic ut plurimi
Nascantur inde liberi.

TERPSICHORE.

ET uos quas genuit poli
Author stelligeri Iupiter optimus.
Adsitis cupida choro
Toti blanditiæ numina Gratia,
Adsitis faciles heræ,
Quæ uenit, Cypria, dona ferens sua;
Venit prompta Venus, decet
Vos uestrae dominae ferre pedissequas
Promptas auxilium, neq;
Sancto dona recusare choro pia.
Casto coniugij Venus
Vinclo iunxit amantes pia coniuges.
Vos iam coniugibus simul
Iunctis perpetuam fundite gratiam.
Sponsæ quæ deceant date,
Sponsum quis recreet sponsa decens suum.
Et quo sponse Dauid tibi
Sit solum facie Margaris optima.
Necnon sponse Dauid tibi
Inprimis placeat Margaris unica.
Vosternæ Charites quoque
Sponso quæ deceat fundite gratiam.
Quo

Vt sponsa placeat David
 Solus, sit facie solus is optima.
 Et quæ sponsus aget, pia
 Solum comprobethæc Margaris unicæ.
 Sic sic multa simul piæ
 Concordes peragent secula coniuges.
 Sic sic condita coniugum
 Binis pectoribus mens erit unica.
 Hinc illud uolo quod uelis,
 Nequaquam cupio quod minimè cupis.
 Hac uita Charites nihil
 Iam nuptis dabitis gratius optimæ.
 Hinc proles etiam suo
 Nunc sponso ueniet tum similis patri.
 Hoc unum precor ut Iouis
 Proles Cælicolæ maxima Gratia.
 Vobis multa fauentibus
 Det nuptis facilis pignora Iupiter.

E POLYMNIÆ

uos Pegaseo sacri
 Adsitis pariter choro,
 Qui nostram iuuenes scholam
 Affectu colitis pio.
 Vos isto minimè die
 Par est Aonidum nouem
 Absentes studium sacris,
 Et tristi sophiæ dare.
 Vos iam lætitiæ decet
 Toto pectore deditos
 C Omni

Omni dicere iō pium
Coetu, dicere gaudium.
Qui sic: gaudia sunt tuo
Præceptore uiro integro
Sponso digna coli, sine
Sed non teste tamen probō.
Adsitis iuuenes pio
Sanctis pectore nuptijs
Testes, & simul integræ
Signum lætitiæ date.
Qui te syderiam docet.
Ingenti studio uiam,
Summi sensa Dei tibi
Dum perstrennus explicat.
Huic tu gaudia deneges:
Huic uel non tribues diem
Vnum: tristis eris mouet
Cum iam gaudia ciuitas:
Est dignus fateor Dauid,
Cum quo pectore gaudeas
Toto, & condoleas simul
Si fortuna ferat malum.
Adsis depositis libris
Et tristi studio procul
Amoto, haud feret hic dies
Curas, lætitiā parat.
Hanc sponso faueas probam
Vxorem, & bene secula
Dicas coniuge cum sua
Viuat sponsus in omnia.
CAL.

CALLIOPE.

V T non nostra etiam uota pijsſimis
Desint coniugibus, comprecor optima.
Et cedant bene tota
Vita quæ facient ſua.

Haudquaquam careant ſumptibus, expetet
Quos uſu uario dura neceſſitas,
Quod lædat tamen auro
Permulto minime effluant.

Hoc priſco Salomon tempore regius
Optauit, Rutuli haud copia læderet
Auri magna, nec unquam
Paupertas premeret grauis.

Et, quæ membra uorant, ſollicitas procul
Hinc curas abigat Iupiter optimus.
Et nil gaudia turbet,
Nil motus faciat malos.

Et ſemper uigeat corpore ſanitas
Toto, difficiles hinc procul auolent
Morbi, dura nec ægram
Infestet macies cutem.

Haud in coniugio diſſidium malum
Adſit, nec moueat mutua iurgia
Nullo prompta uoluntas
Iuſſu, uerbaq; triſtia.

Nascantur pueri, qui referant patrem,
Necnon exhibeant obſequium patri,
Præſtent munera patri,
Offendant minime patrem.

C 2 Etcum

Et cum patre DEVM, qui regit omnia,
 Agnoscant, simul & iugiter inuocent,
 Christi seq; redemptos
 Diuino merito sciant.
 Et fontis Clarij flumina seduli
 Accedant, avidis faucibus hauriant,
 Docto seq; parenti
 Doctrina exhibeant pares,
 Sic sic hoc merito coniugium feram.
 Foelix, Sic erit hæc tota domus sacro
 Quondam digna triumpho
 Quæ nil quod doleat parit.

VRANIA
 ET mea luciferi non parua potentia cœli
 Promittit annos plurimos, Nestoreosq; dies.
 Non modo longæuos, faciles promittit & annos
 Et splendidos dies noui cuncta beata thori.
 Circulus est medio qui stans altissimus orbe
 Noctemq; mediam diuidit, dimidiosq; dies.
 Hunc tenet Aemonij telum, Chironis & arcus,
 Cum sponsa iam sponso uenit consocianda suo.
 Clara Ioui Chiron præbens habitacula summo,
 Benigna uobis incolis continet astra soli.
 Occupat hic ueluti iam summi culmina cœli,
 Sic huic dabit præ cæteris prospera fata thoro.
 Ut sua tranquillæ transegit tempora uitæ.
 Dum uiuixit ocijs fruens & sacra nostra colens.
 Sic bona iucundæ donabit tempora pacis
 His, quos pio facer modò foedere iungit Hymen.
 Ho.

Hoc tu cunctipotens promittunt Iupiter astra,
 Quondam sacrata nuptijs sede locata pijs.
 Hoc uicina Ioui radijs Citherea coruscis,
 Hoc regna pisces imperant, qui Nabathæa tenent.
 Et uelut hic uario cumulatus uixit honore
 Affectus omni subditis tempore laude suis.
 Sic pia uirtutis capient encomia bini
 Hi coniuges, hos iugiter ponè sequetur honos.
 Sol iubet hoc decimæ radians sub cuspide sedis.
 Prima senis Philyrij sydera parte tenens.
 Ille Machaoniam docuit doctissimus artem,
 Et hic pius noster chorus quæ sacra cunq; tenet.
 Amphytrioniades, passim celebratus Iason,
 Magistrū, Achilles et potens, hunc habuere suū.
 Inde tulit Chiron, cum magna præmia laude,
 Quæ nunc ei notissimo secula cuncta manent.
 Sic doceat teneram de relligione iuuentam,
 Et laude sponsus cum sua præmia digna ferat.
 Et ueluti Chiron tardè ueniente senecta
 Emortuus clāro tenet sydera nota polo.
 Sponsa ita cum sponso sero moriētur in æuo,
 Et obtinebunt maximi regna beata DEI.
 Hoc pater æternus faciat fabricator Olympi
 Hoc cumq; præbeas potēs flamine Christe sacro,
HÆc bene si memini Phœbo dictante locutæ
 Sunt mihi Pierides doctæ Chytræ nouem.
 Quæ Clārius iussit uario me texere uersu,
 Et dare te digni muneris ista loco.
 Vt uoluit feci, quis non quod mandat Apollo
 Vt faciat toto pectore promptus erit?

C 3

Sed

Sed me Pegasedum doleo modulamina digno
 Carmine nequaquam posse referre tibi.
 Vox erat Aonidum uario modulamine suavis
 Hanc plectrum poterit non resonare meum.
 Sed tamen hanc aliquo conscripsi carmine, doctos
 Musarum ut licuit commemuisse sonos.
 Carmina Pieridum doctas imitantia uoces
 Iudicio iam sint missa legenda tuo.
 Quæ si tam placeant, quam prompto pectore dantur,
 Lata erit officio nostra Thalia suo.
 Quæ tamen Aonides optarunt læta nouenæ,
 Omnia percipias & placuisse mihi.
 En mea cum Musis coniungam uota nouenis,
 Comprecer ut fausto cuncta benigna thoro.
 Gratulor ergo tibi connubia fausta Chytræe,
 Sint precor & lecto prospera fata tuo.
 Det tibi iucundæ placidissima commoda pacis
 Summus, quem puro pectore, Christus, amas.
 Et pater æternus, cuius mysteria pandis,
 Coniugio pellat iurgia cuncta tuo.
 Alma tibi cunctos successus Diua secundet,
 Omnia quæ dubijs uersat agitq; rotis.
 Vt multis placidæ succrescit fructus oliuæ,
 Sic tibi succrescant pignora multa thori.
 Læteris propriæ spectans conuiuia mensæ,
 Delicias mensæ pignora chara tuæ.
 Viue Dauid foelix chara cum coniuge, donec
 Adueniat Pylî iusta senecta Ducis.
 Margaris in longum uiuat foeliciter æuum,
 Multaq; Cumææ secula uatis agat.

Hinc

90
Hinc Deus astriferam uos ambos ducat ad arcem,
Regni participes constituatq; sui
Hoc pater æternus faxit fabricator Olympi,
Hoc cum diuino flamine Christus agat.

THALASSIO.

Mouete dulce gaudium
Hic quotquot estis hospites.
De ferculis desumite
Quod quisq; cernit optimum.

Haurite mox profundius.
Cum largius bibit Cato
Tum tristis esse desijt.
Mouete dulce gaudium.

Et quisq; dicat proximo,
Totum propino poculum.
Sic sermo uobis lætior,
Simul fluet facundior.

Illud rogat sponsus, simul
Sponsæ parens, sit gaudium,
Sit gaudium, sic maximum
Nuptis opus præstabitis.

Et hinc Deus: ubi sunt res antea dicitur et
Regni puritatem et claritatem
Hoc patet ex his verbis: ubi dicitur
Hoc est dominus deus ubi dicitur

THALASSIO

Monete dulce gaudium
Te quoque estis hoc
Deus estis deus
Quod quippe certum optimum
Hinc est non propter
Cum laqueis laboro
Tum tristis esse desiste
Monete dulce gaudium
Te quoque dicitur propterea
Te cum propterea propterea
Sic sermo nobis lator
Sunt hinc secundum
Illi reges hinc sunt
Sunt hinc propterea hinc
Sic gaudium hinc maximum
Ipsa est propterea hinc

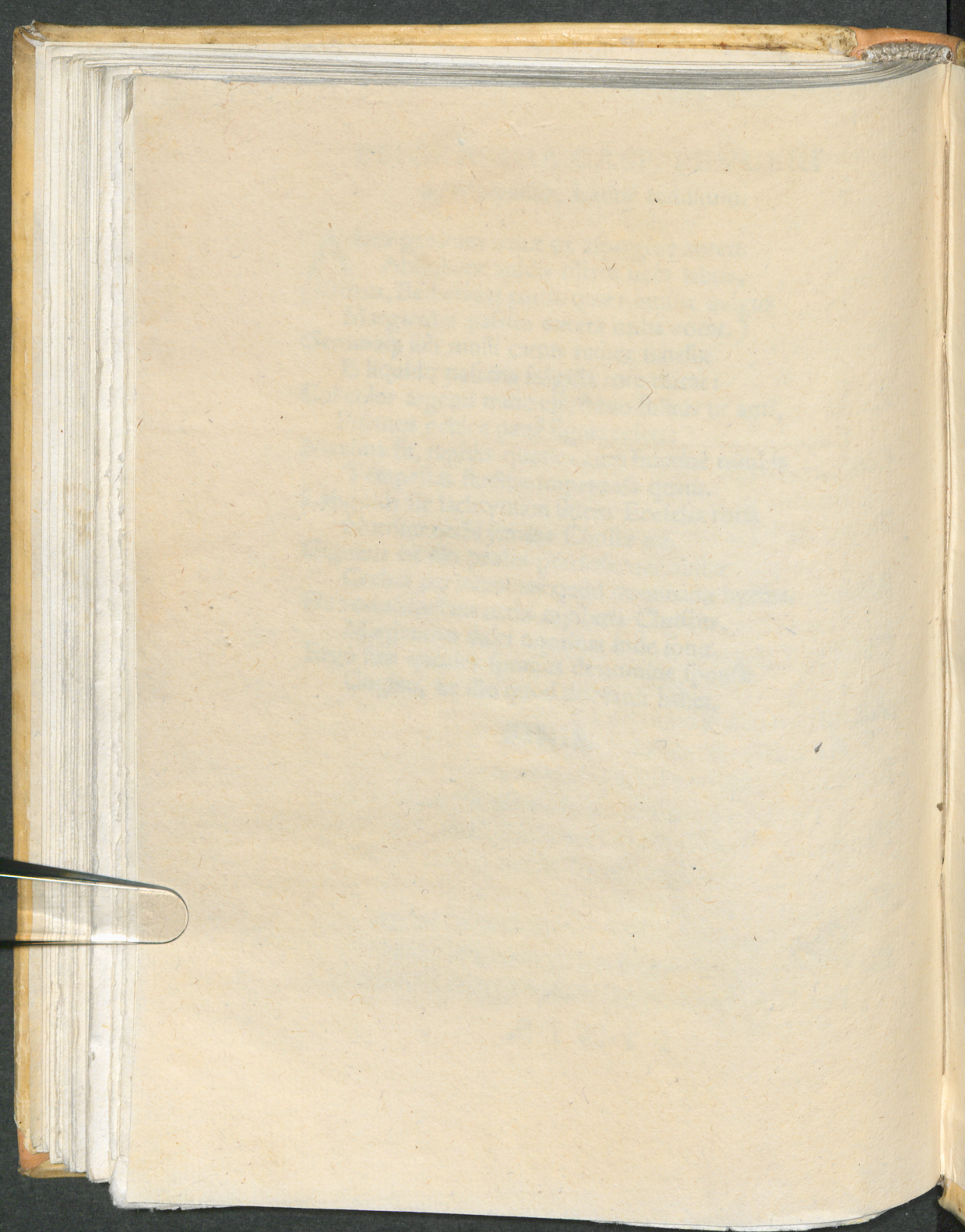
ERI

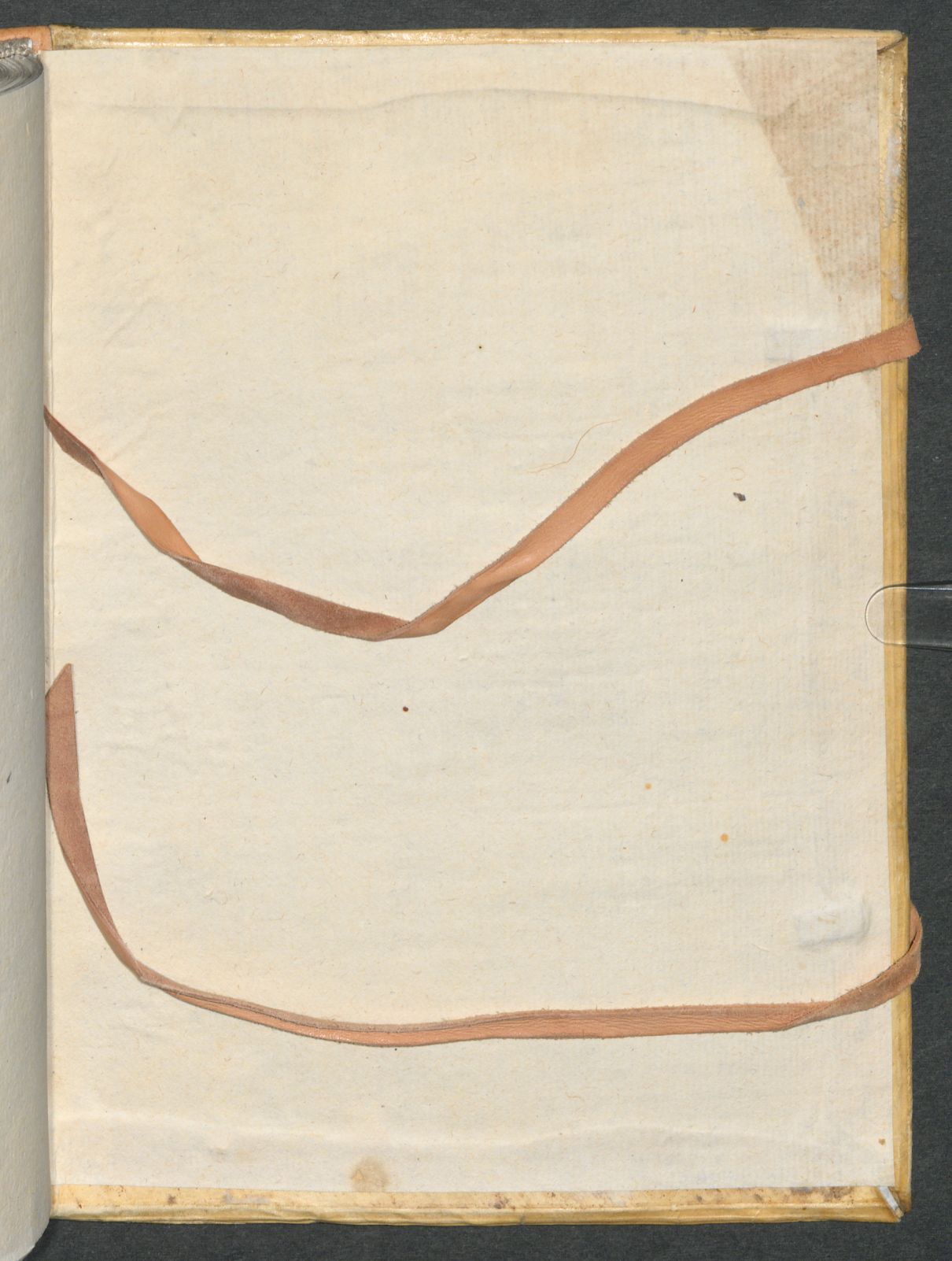
is

ri,

bis

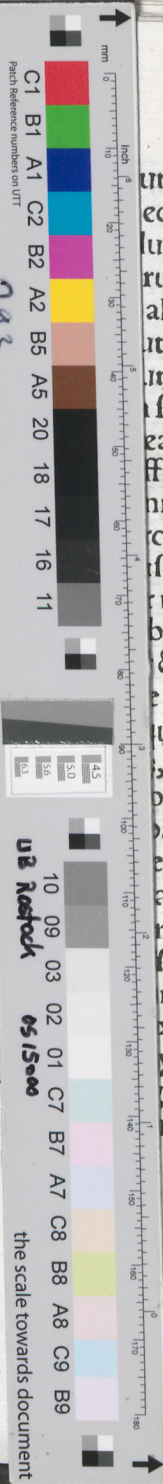
ms.

Sec
Vo
Sec
Ca
Qu
Qu
En
Gr
De
Et
Al
Vtr
Læ
Vi
Ma

um doleo modulamina digno
equaquam posse referre tibi.
lum uario modulamine suauis
rum poterit non resonare meum.
aliquo conscripsi carmine, doctos
ut licuit commemuisse sonos.
um doctas imitantia uoces
sint missa legenda tuo.
eant, quam prompto pectore dantur,
fficio nostra Thalia suo.
hides optarunt læta nouenæ,
cipias & placuisse mihi.
sis coniungam uota nouenis,
ut fausto cuncta benigna thoro.
bi connubia fausta Chytræ,
& lecto prospera fata tuo.
e placidissima commoda pacis
quem puro pectore, Christus, amas.
cuius mylteria pandis,
bellat iurgia cuncta tuo.
os successus Diua secundet,
e dubijs uersat agitq; rotis,
æ succrescit ructus oliuæ,
rescant pignora multa thori,
spectans conuiuia mensæ,
insæ pignora chara tuæ.
x chara cum coniuge, donec
yli iusta senecta Ducis.
um uiuat foeliciter æuum,
imææ secula uatis agat.

Hinc